

ORSZÁGOS
VENDÉGLŐS SZAKKÖZLÖNY**FOGADÓ**ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLÖNY

VOLT SZEGEDI „UJKOR“

a

Magyar vendéglős és kávéipar — HAZAI és IDEGENFORGALOM és BORGAZDASÁGI ÉRDEKEK
HETI SZAKKÖZLÖNYE.Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetés Egy évre 12 kor. Felévre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.Szerkesztő és laptulajdonos
Flór Győző.Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, Kerepesi-ut 13.Prüchler Mátvás Győr.
Ulreich János Keszthely.

Friedl József és neje Csáktornya

Endersz József Szekesfehértár
Dénez Miklós Budapest.

ORSZÁGOS
VENDÉGLŐS SZAKKÖZLÖNY

FOGADÓ

ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLÖNY

VOLT SZEGEDI „UJKOR”

Magyar vendéglős és kávésipar — HAZAI és IDEGENFORGALOM és BORGAZDASÁGI ÉRDEKEK
HETI SZAKKÖZLÖNYE.Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetés: Egy évre 12 kor. Félévre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.Szerkesztő és lapfőigazgató
Flór Győző.Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, Kerepesi-ut 13.Hazai és idegen-forgalom
és a mi iparunk.

III.

Irtá: Gidiász.

Az idegen-forgalom — miként ez a szó maga is kifejezi — állam- és közgazdasági szempontból jelent fontos nagy érdekét. Az idegen-forgalom nagy érdeke első sorban az Államnak; haszon a hazai közjavadalomra és ebben az értelemben: gyárosokra, vállalkozókra, kereskedőkre, iparosokra és számtalan sok szegény emberre, de mindezek előtt, — a mi iparunkra. Ahol, vagy amely világ-s ország rész felett és teljes idegenforgalommal rendelkezik, ott az ipar és kereskedelem jólétben virul, s miként az Állam úgy az államnak minden egyes tagja részesedik a nagy közhaszonból; ép azért ilyen helyen — az inség és munkanélküliség fogalma teljesen üstermetlen.

Ez tehát az idegen-forgalom — jelentőségben és értelemben, vagyis a nasszóval: jelentőségesebb mint bármelyik iparág és bármely gazdasági ágánál több hasznot hajtó és jobban fizető. S ez a haszonforrás kimeríthetetlen és egyik évről a másikra, — folyton jövedelmezethető. Fontos-e hát az idegen-forgalom az államra? Hasznos-e hát az idegen-forgalom a mi iparunkra? S ha fontos és hasznos; szükséges-e Állam és minden fő- és albtényezőnek közrehatni az idegen-forgalom emelésébe és fejlesztésében?

Még egy kis kérdés marad hátra: — Van-e jogcímünk nekünk, magyaroknak az idegen-forgalomra?

Erre minden kis gondolkodás nélkül így felelhetünk: sokkal több és alaposabb, mint bármely más állam népének. De — mégse mondhatjuk ezt. Nem, mert dacára ama törekvésünk jogosultságát igazoló ama ténykörülménynek, hogy a természeti kincsek minden bőségével megáldott szép földünkhez hasonlóly egy nemzet sem nevezhet a magáénak — mi nekünk nincsenek azok a bizonyos, az idegen-forgalmat illető szükséges feltételeink. Nincsenek eszközeink, vagyis — nem vagyunk berendezve, sem eszköz sem más tekintetben az idegen-forgalomra. A mihez ugyancsak berendezés

szükséges, — miként egy fogadói vagy egy bormérési fizethez. S miképen az nem vezethető; ép úgy nem fejleszhető ez sem berendezés nélkül. Az idegenforgalomhoz az első szükséges ut — a jó és olcsó vasut ilyen szerzetre, — nálunk hol lehet találni . . .

A pálinkamérések szabályozása (?)
Ha ugyan annak volna nevezhető a fővárosi tanács első ügyosztálya betervezésében foglalt azon szabályrendelet-tervezet, melyszerint a főváros tiz kerületében — a fő utcák, utak- és

nem engedélyeznek pálinkamérést, — sem az egészségügyi sem a vendéglős kocsmái viszonyokon nincs segítve, de még a munkás népen sem, akire pedig ép úgy ráferne az ebbeli gondoskodás, mint a vendéglős kocsmái iparra. Különösen akkor, amikor: a *Kreiser*, *specerájások* tulverségét folytán a bor ára ugysis az olesójánosok alapjára szállott s amikor — eltekintve a borkereskedőtől beszerzett szatgésbolti lőrtől — egyes kocsmákban is a legjava új bort lehet kapni 24—28 krajcáron. Általánosan tudott dolog, hogy vendéglős, kocsmáros a legnagyobb s több adóval járul az állam kasszájába s hogy e nagy teherrel járulók igazi és megélhetési helyzete a legrendezetlenebb, — és mégis, amidőn arról lenne szó, hogy valami ezek érdekében is tétetnék (ami-ből ugyan első s nagyobb előnyét szintén csak az állam látná) — az ilyen fontos kérdést a csupa laikus fejtek aként fogják fel és ítlik el, hogy abból hasznát ne az állam és ennek legtöbb hasznát hajtó ága, a magyar vendéglős ipar vegye, hanem — a pállikások, krajzlerosok meg specerájások . . .

Gombás Gyula és neje Temesvári.

tereken ezután *pálinkamérést* nem engedélyez: oly utcákra azonban, a hol a munkás osztályhoz tartozók tartózkodnak s fordulnak meg, vagy a gyári telepekhez közel eső helyekre ez a tervezett rendelet nem fog kihatalni, bárha a fő cél ép az volna, hogy a szellemre és testi egészségre roppant káros befolyású *spiritusztól* első sorban is azokat igyekezzék leszoktatni, akik arra amugy is teljesen rá vannak szokva — a munkás népet. Azzal, hogy ezental az Andrassy-uton, Kerepesi-uton sibi jobb módú nép lakta nagy uton (ahol a *fényes megélhetése* ily butikoknak vagy sem a legjobban van biztosítva) ezental

Egyletek, szövetségek.

A M. Orsz. P.-egyesületől

3-ik folytatás.

(Op. ügyek. — A jelen hibái.)

A hibák aztán ebből folytak s halmozódtak föl úgy annyira, hogy az egyesület finánciális gépezetének kerekkei végre majd teljesen elakadtak. Hogy a zűrzavarosságból nagyobb baj még se történt, ez a mostani igazgatóság tagjainak az érdeme, akik a vagyoniilag teljesen megingott egyesületért kötelezettséget vállaltak, amennyiben a hitelt kitévő s nem épen kis mennyiségű öszszegékrét jótálltak. A M. Orsz. P.-egylet igazgatósága tagjai máma majd 15000 korona öszszegig vannak angazsálva az Egyesületnél — s hogy az a teher rajtuk maradt, ez bizonyára nem az ő hibájuk, hanem a hibás rendszer követ-

kezménye volt. Épen ezért, az utóbbi okból akik az igazgatóságot meggyanúsítják s gánecsolják és folyton holmi piszkos dolgokkal vádolják, — azok nem barátai az egyesületnek, hanem rozsakarói vagyis olyanok, akik mindenáron zavart, szakadást akarnak előidézni, hogy aztán a zavarosban — ők hajókéz-hangzanak.

A bajok hibák nem ennél a kérdésnél keresendők, hanem a vezetésben. Abban a vezetésben, amely az egyesület előmenetelét gátolja és az intézetnek több ellenséget mint jó barátot szerez. Amely lassan-lassan annyira alászállítja az intézet népszerűségét, hogy végre is az igazgatóság maga marad, legfőkébb azon egy-két száz taggal, akik az egyesületet tekintetbe épen csak annyiból veszik, hogy tagsági kötelezettségeiknek becsületesen eleget tesznek. Az ily számú pártolás azonban csak arra lesz jó, hogy valamely szerényebb igényű „Kör”-nek a fennállását tudja biztosítani, míg ellenben az ily nagyobb tett s hivatásra alakult egyesület kiválmálai kellegítésével szemben törpe és képtelen.

Mi azonban remélni óhajtjuk, hogy az orsz. egyesület ennyire nem fog jutni, sőt ha a vezetőség komolyan veszi feladatát és az Egyesület javát és előmenetelét igazán óhajtja, — akkor a mult és jelen hibái miatt s ugy erkölcsi mint anyagiilag teljesen megintó intézetnek nemcsak javulása, de fölvirágozása is várható.

(Ügyvitel és gazdálkodás.)

Ám de ekkor mindenfölké azt szükséges szemelött tartani — amiről mi

már a „Fogadó” első számában is írunk — vagyis az Egyesület vezetését s hogy ez kikre és miképpen bízott? Főlemlítettük, hogy az Egyesület ügyszólván legfontosabb része, a helyeszközlés olyan kekre van bízva, hogy ezáltal az intézetre, mind erkölcsi mind anyagi károsodás hármlk. Aki az orsz. Egyesület egy közönseges azageri iroda nívójára óhajtja lesüllyeszteni, az nem busás fizetéssel különöke $\frac{1}{2}$ jutalekot érdemel, hanem azt, hogy az intézet vezetősége azonnal menessze és helyébe olyan egyént nevezzen ki, aki nemcsak az állását illető szükséges szakbeli de a megfelelő fizeti körök ismeretével és bizalmával is rendelkezik. Az a megokolása a vezetőségnek, hogy a jelenlegi helyeszközlő ügyvivő alkalmazása szükségképeni, minden legkisebb alapnál való, mert az ily teendőnek megfelelő s a szükséges műveltséggel rendelkező oly szakegyenének kellő számmal vannak, akik a reá bízott feladattól nagy céljának megfelelő lelkiismerettel és pontosan teljesítenék. Ugyancsak ilyen kérdés számba jön az egyesület jelenleg titkári állása is, melyet ezidőszertint egy a mi szakmánkon kívül álló s a szükséges dolgok vagy teendők legkevésb ismeretével sem bíró egyén foglal el. Hogyan lehet vagy lehetett az ilyen fejtelenn intézkedésekbe belemenni s hogy nem lehet az ily helyzet tarthatatlanságát hetek sőt hónapok mulva és fölismerni? A vezetőséget ezek a vétkes hanyagságok (ami ugyan s egyszerűen a teendőkben járatlanságot is bizonyítja) — terhelik s ezekért a mulasztásokért érheti őket felelősségre vonás, nem az olyan

dolgot miatt, akik tulajdonképen — orsz. egyleti ügyekről lévén szó, — egész más kategóriába tartoznak.

Uj közgyűlés.

A M. Orsz. Pincér-Egyesület a szeptemberben sikerült II-ik évi rendes közgyűlése helyett az új közgyűlést f. é. július hó 5-én tartja Budapestben (Lipót-utca) az új városbába közgyűlési termében. a következő tárgysorozattal:

1. Elnöki megnyitó. 2. Igazgatóság és meghívó levelek átvezsgálása. 3. Igazgatósági jelentés. 4. Számvizsgáló bizottság jelentése. 5. Zárszámadás. Felmentvény. 6. Alapszabály módosítás. 7. Választások: a) Elnök választás. b) Vendéglői szakosztály alelnök választás. c) Háznagy választás. d) az igazgatóság kiképzítésére e) Számvizsgáló-bizottság választása. 8. Indítványok. 9. A jóeb évi közgyűlés helyének megállapítása

Okulva a szegedi közgyűlésnél tett mulasztásról; az igazgatóság a 38. §-st vette igénybe, mely szerint a közgyűlést szőlési és szavazási jogjai csupán azon rendes tag bír, aki tagsági újjával négy hónapot meghaladó időből hátralékban nincs. Továbbá:

Azon tagok, kik a közgyűlésen személyesen meg nem jelennek, magukat megbízott — rendes tag — által képviselhetetik. E megbízások — az alapszabályok 34. §-ának második bekezdése szerint — két példányban állítandók ki, egyik példány a megbízottnak adandó át, a másik pedig 3 nappal a közgyűlés előtt a titkári irodában leadandó, illetőleg postán beküldendő. Azon szavazók, kik más által képviseltetik magukat és a szavazó-lap másolatát beküldeni elmulasztják, a szavazási jogtól elesnek

TÁRCA

Az első fogadó

A cénfogadás meséiből.

Irtá: **Botoz.**

Pedig már jó messze fölbotorkált érte, — Hátha ép a másik lépésnél lesz — vélté; Igy azután addig-addig botorkála, Hogy már majd a Mátra-tetőn is tul jára.

„Tyűh! — hökkent meg hogy és dolgot észre vette,

És olyan ijedten nézett szana-szerzte, Mint kinek babája csak óléles közt a Mávvilágba néz föl, egy-két pillanatra.

Az áldóját, e magas hegyi világnak! De legkivált nekem, — nekem vén számárnak —

Hogy még másodsor is megmásztam — e dombot, S mindez — nem ér egy roz, kopott pityke gombot. . .

Majdnem sirva fakadt, oly bus képet vágott.

Hogyha még elérte vón' anire vágott;

Hogyha megtalálta volna azt a tarsolyt, Melyet valami rossz -- nyakából kikapcsolt.

Mert bizon a sátán, e fürteleem fajta Volt, aki ily szörnnyű csufaságot tett

„De megkeserülő” meg, te cudar sátán, Könörögzs te vizet még a lángok hátán!

Reszkess tölem te nagy, te gaz csufondáros,

Nem leszek ezután irántad méltányos, — Fenyegette igyen Péter az örödgöt, De ekkor már lent járt, lent a völgyek fölött.

Azaz hogy kitudja, — Isten tudja hol járt, —

„Hogyha tudom, vigyen el az örödg mindjárt!” —

Szólit szent Péter ahogy haladt egyre-egyre,

De se nem lefelé sem föneke a hegyre.

Az ut, melyen haladt — egyenes volt mintha,

Csak vonallal lett vón' kimérve, ki szabva; S mig az utat buja s virágzó füfötte,

Zöld ág és lomb egybe hajlott mind fölötte.

És a merre hajlott s zöldelt ifju lomb s galy,

Csendült össze-vissza, száz meg száz madár dal,

S csengő dalukból ki sohasem fogyának — Szárnyas-nepei a rengeteg honának. . .

„Kakukk! — szóltalt egy meg feje fölött épen;

Szent Péter megállott, — vajh' mi történt itten?

Ki lehet ki rája kiabál ily durván. . . Gondolá egy helyben té s tova forogván.

„Kakukk! — hangzott ismét, de már élesb' hanggal,

S nem messze egy ág tört s zuhant le nagy zajjal;

Péter fészkelődött, bántotta a dolgot, Hátha még élete is veszélyben forog?!

Hátha, Isten bocsá' valami zsványok, Kiknek ép fogyóban a vágott dohányok!.. De e gondolatra ugy megiramodott, Hogy az erdőből egy-kettőre kifutott.

(Folyt. és vége következik.)

Ladányi Ede Temesvár.

— A szavazólapok június hó 20-ától
vethetők személyesen át.

A temesvári M. orsz. P.-egyleti fők vezetősége a főkapitánysághoz kérvényt intézett, melyben a *fők-egylet* működésének felfüggesztésével a régi egylet helyre állítását kéri. Okot erre a tagok részvétele s a központ — aki az ez iránti fölterjesztésre még csak válaszolni se tartá érdemesnek — szolgáltatott.

A mi családunk.

Képeinkről.

Irtá: Minden Tamás.

Kirisits János.

Székesfehérvár ezen jó szityavérű (Kirisits János atyára) csöndbiztosára egyébként még máma is kellemesen emlékeznek vissza s a híres csöndbiztos és jó panduros világról sokan sok szép, sok nevezetes dolgot tudnak elmesélni. De Kirisits János nem követte atyja foglalkozását, nem lett csöndbiztos (amit ugyan a mai csend- és rendőri korszakban nem is te-

Lackner János Budapest.

Láng Ferenc, Imre és nővérük.

Pál János Tátra-Lomnitz.
Cutzor Lajos Érsekújvár.

Sybert János Budapest. kávé.

Valachy János és neje Szombathely.

(IV., Hajó- és Sütő-utca sarok.)

hetne) hanem — pincér. Ezt a mesterséget pedig tulajdonától messze. Munkácsán Nagy Zsigmond hírneves vendéglőjében kezdte, ahol egyhuzamban — 1879-től 1884 december 31-ig öt esztendő telt el. Abban az időben még nem született meg Goldstein Számi, így mind vendéglőre mint pincérre jobb világ volt s ép ezért a jó pincérnek nem volt száksége arra, hogy üzletét minden 6–7 hónapban változtassa. Kirisits kartársunk Munkácsról egyenesen Budapestre jött föl, ahol miután a nagyobb üzletekben hosszabb ideig praktizálta magát — a 90-es években ismét a vidékre ment s a miskolci „Korona“ a debreceni vasuti vendéglő- és „Biká“-ban, majd Temesvár, Kolozsvár, Szeged, Kassa stb. nagy városok első üzleteiben végezte éthordói s később a főpincéri teendőket. Most pedig — egy jó darab ideje — a kaposvári Erzsébet kávéházban működik mint főpincér, mielőtt ugyanily minőségben a S.-A.-Ujhelyi Bock koronaszállodája és a vasuti vendéglőben töltött huzamos időt. Kartársai, akikkel a régi időben működött együtt, sok kedélyes és mulattató

kalandos esetet éltek át vele, miknek azonban — miként a régi jó időknek — vége, vége és most ami családunk eme régi tagja minden szorgalmával azon igyekszik, hogy valami jó kis fogadónak lehessen nem sokára annál derekabb jó gazdája.

Rechnitzer Adolf.

Ismét egy a régi gárda ama derek tagjai közül, akik szép szaktudás és tisztas munkásságukkal nem csak az általános közbecsülést és tiszteletet érdemelték ki, de az egy huzombani pincérkedésnek jubilálására méltó negyedszázados idejét is elérték. *Rechnitzer Adolf* — az *Ujkor* valamint a „Fogadó”-nak hűséges dolgozó társa és tudóstója, ez év elején 25 éve múlt, hogy a göröngyös pályát tapossa, mely idő alatt szakadatlanul dolgozott és fáradszát folytón működésben volt. A munkában és jellemében kiváló Rechnitzer szaktársunk egyebeként a szép rozsmaringos *szalavérmegyében*, annak is kellő közepében: Zala-Szt-IVánon született 1865-ben. Iskoláit és a pincér tanonci éveket Nagykánizsán végezte s miután a *pincériskolából*, a híres Knortzer Szarvas pincélodájából mint jeles szakképzettjé kikérült, át ment *Zágrába* majd *Varasárba* ahol az előleki üzletekben nyert újabb tapasztalatok mellett a német nyelven is tökéletesen jártas lett. Az itt töltött huzamosabb idő után 1885-ben Budapestre jött föl, ahol a Pilzen söracsnak, a Vigadó, Virágcsokor s hasonló elsőrangú vendéglőkben éthordóskodott nagy időn át, melynek utána — mint tőpincér Debrecenbe ment, majd innen: N.-várad, Mármarosziget, Ungvár, Győr stb. vidéki elsőrendű üzletekben működött, míg 7 év óta egy huzomban Marosvásárhelyt a Transzylánia-kávéháznak volt nagyon közkedvelt tőpincére, a honnan múlt hó elején lépett ki, hogy a 7 — illetve a lefolyt 25 év után most először legyen része egy kissé hosszabb pihenésben. A marosvágyi szép székely fővárosban és kedves családja körében ádólsz s a *mi családunk* ezen tiszteletreméltó derek tagjának ösztönzést kívánom, hogy e pihenése minél zavartalanabb és kellemes legyen. (folyt. köv.)

Egy laptársunk ajánlata. A „Vendéglősök Lapja” — foglalkozván a szociális elem által pucsett vallott szegedi Orsz. P. együleti közgyűléssel — azt ajánlja, hogy miután már ez az egyesület úgy se hasznavehető, a *helyközvetítés ügyét* vegye kezébe az Orsz. Vendéglős Szövetség (?) (Amelyik működési siker dolgában ugyan csak nem különb, mint a M. O. P. egyesület. Szerk.) Hát mi meg azt ajánljuk, egész jó szívvel, egész ösztönösen t. laptársunk figyelmébe, hogy az olyan témát, amelynek célja a pincérség kezéből kivenni egyes intézkedéseket, még feszegetni se jó, nem megvalósítható ajánlani. Ő tudja s láthatja jobban, hogy mi népszerűsége verő-

dött Orsz. Nyugdíjgyejesületünk, mely a pincér kezéből szintén a vendéglősök kezébe ment át, akik is aztán ezt az igen fontos ügyet olyan *fogadatlán prókatorokhoz* (mint a M. V. K. I. csinálói) bízták, akik a mi iparunkat és ennek foglalkozóit akként tanulták megismerni, mint a *Messiasúnak* szamarát a farizeusok; dacára, hogy ottan egyesek, mint *Bokros K.* és még egy-egy igazi szakember annak érdekében ösztönöztek, de a mely tevékenységünk valódi sikerét fenti eset miatt sem ők, sem mások nem látták. Az Orsz. Vend. Szövetségben — amelynek *első uttorjé* t laptársunk szerkesztője és barátunk, szerény de lelkes, igazi katonája ugyancsak a mi lapunk is volt — szintén ők vezérvivőköndök, s mi az eredménye ennek az *oktrojált* (de ki által sem előlegezett) bizalmi vezéri tevékenységnek? S ugyan mi lenne abból a helyközvetítési ügyből is, amely a hasonló M. V. K. I.-ri szellemmel spékelt — *bármily intézeti vezetőség* kezébe kerülne? Ne akarjunk mink mások lenni, mint a többi iparosok vagy ágbeliek, akik a saját dolgaik vezetését nem idegenekre, hanem a közlők kikerülő s az ahhoz legjobban értőkre bízzák. Vendéglős, pincér-ügylet lelkiismeretesen és megfelelően intézni mások nem tudnak, csak az e szakmából kikerülő s az arra rátermettek, s így az Orsz. P.-egylet helyeszközlési ügyét is hiába bíznák más, mint az első sorban arra legjobban hivatott pincérségre. Hogy a mostani vezetőség alkalmatlan és feladatra: az még nem ok arra, hogy a pincérséget mindjárt le is fújjuk. Majd akad más, a tettek iránt jobb érzék és tudással rendelkező vezetőség, miként van az a Budaqesti P.-egyletnél is, amelynek tekintélyes multja és neve eléggé meggyőző arra, hogy az ily s e szakmához erősen forró dolgott ők maguk is képesek előre, sőt fölvirágoztatni.

Olvasó közönségünkhöz !

Teljes tisztelettel felkérjük mindazokat, a kiknek ma lappal utalványt mellékelünk, hogy előfizetésüket beküldeni sziveskedjenek a „Fogadó” előfizetése: *Egyévre: 12 kor-, Félévre: 6 kor-, Negyed évre: 3 korona, Éthordók, kávéházi s-pincérek stb. szakbeli alkalmazottaknak a „Fogadó” évi előfizetése 8 korona és félévére 4 korona.*

Kimaradtak: A „Mi családunk” mai rovatából térszüké miatt — *Benky Vilmos, Bakonyi József, Kiss Kálmán, Palkovits Ankor, Legóth György* s a mult számunkban megjelent *Győriek stb.* szóló biographiai közlemények a jövő számba maradtak.

Különféle közlemények.

A „Fogadó” legközelebbi száma f. hó 19-én jelenik meg.

Cimképünk és lapunk megjelenése. Lapunk mai számának ma kellett volna *cimképesen* (tejlklissével) megjelenni, — mint ezt hírül adtuk — azonban a cimkép rajzvázlata oly kijavításra szorult, hogy a klissé csak e hét utoljára készülhet el, így a „Fogadó”-t szép cimképpel t olvasó közönségünknek csak a legközelebbi megjelenéskor, e hó 19-én mutat-hatjuk be. Lapunk jelen száma ugyan-csak ez okból késett két napot

A kávémerők ipartársula azzal fordul a tanácsához, hogy vegye be a szabályzatba — *amely nekik csak kávé tej és tejkenék árusítását engedélyezi*, — hogy a *kávémerésben* fagyaltot, limonádét, szörpöt, szóda- és ásványvizeket is árusítsanak, — Hát még mit nem? Nem-e volna célszerű még, — a bor, sör, pezsgő stb. ilyen árusítási engedélyt s ezen felül a nagy kávéházaknál való teljes egyenjogúsítást is kérelmezni? Ebből a tekintetből egyébként a Bpesti kávé-ipartársulat jó akaratába ajánljuk kívánalmait, valamint jó magukat is.

A szabadvív kisasszony . . . A székesfehérvári vasuti vendéglő fölőrnéja a múlt hónapban férjhez ment, s így ez az állás betöltésre szorult. Paulits budapesti úgynök, az adott rendelkezés küldött is egy — névszerint *Steina Gizella* felőrnét, de hogy Paulits úgynök nek az ily — felőrné és felőrné közti különbséget illetőleg milyen fogalmai vannak, — kitesztik a következők. — Miután ugyanis a küldött felőrné a próbakénti három napot kitöltötte, *Trummer Sándor*, vendéglős megkérdezte, hogy a fizetést illetőleg minő igényei vannak . . . *„Harminc forint és szabad ital”* — jelenté ki Gizella 6 nagys. . . Ámde leendő (azaz csak lett volna . . .) főnöke is kijelenté, hogy 50 ft és teljes ellátáson kívül nem szokott többet fizetni. A szabad itala néve pedig egy általában kinek ad jogot. — De hiszen — felelt erre a kipróbált felőrné, azt én a főnök urnak alaposan behozom! — Ugy, és aztán hogy tudná behozni? — Ión erre kiváncsi *Trummer szaktársunk*. — Hát egyszerűen — a *beírásnál*. (Már t. i. többet írni a főpincér rovására.) Ahol most voltam is — folytatá fölvilágosítását a *szabadvív kisasszony*, reggelire; kakaot, csokoládét s viszont villás reggelire és bármikor *amit akar-tam azt kaptam*, de azért főnököm sose fizetett rám, ellenkezőleg: hasznát látta ebből. — Mikor pedig a *behozás* körülmenyes előadását befejezte, *Trummer Sándor* e szavakkal adta át neki könyvét: Itt van, kisasszony, a könyve, — nálam csak a tiszta s becsületlen munka érvényesül. A *Paulits úgynök* küldte s piszkos

munkát óhajtó főlróné pedig — a nem remélt esetre szegénylve távozott el, hogy — másik főlrónói állást keressen magának. A szabadivas, a kakao és a főpincéri zsebek eme lelkes hive, *Steinica* Gizellára azonban főlhívjuk illető szaktársaink figyelmét, amidőn egyuttal a székesfehérvári vasuti vendéglő derek bérlo tulajdonosának szives elismerésünket és gratulációnkat fejezzük ki. De elve mindazonk az is, akik a *Steinica Gizellával* a hasonló kurta de becsületes módon bántak és fognak ezután is elbánni.

Tragédia. (Gyász hir.) Szomorú csapás érte *Mayer János* főpincért, aki bajos feleségét alig husz éves korában vesztette el. *Mayer* szaktársunk, aki a *Waggon-Lits* társ. vonatán teljesít hosszabb idő óta főpincérei teendőket, mástól évvel ezelőtt kelt egybe a szép *Rehli* leányval, akit az imádság s rajongva szeretett, s kivel a legboldogabb s szűz családi életet élte. Aminek azonban véget vetett a szivtelen halál, letörvén élete vágában a szeretett nőt, kinek drága és még holtában is szép vonásait a piros rózsák ünnepén, Pünkösdkor látta utoljára a lesújtott férj. A temetési szertartás *Rehli* Miklós vendéglőnek Bethlen-tér 2-ik sz. házában folyt le, mely után a jó apónál viseli továbbra is nehéz tragédiáját szaktársunk, akinek fájdalmát az anyátlanul maradt kisléke fia és a leányukat vesztett jó szülőök osztják és igyekszik enyhíteni — a jó barátok és ismerősök igazi részvét s vigaszával egyetemben.

Uj kocsmárosné. K. Tarnai Leona, nem régen még a vidéki színészet sok gyér-tapsokat arató primadonnája, főlhagyott a színészetet, s Miskolcon, a Latabár-soron vendéglőt nyitott a — „Miskolci kocsonyához”. Mint ottani levelezőnk írja, a hatóság a város eme féltett hírnevének örök, meg őrzése szempontjából engedélyezte a Latabár-utcai kocsmát A a nézetünk nekünk is hogy az ily speciális óhajra, a T. Leonáté primadonnák a legalkalmasabbak. Egyébként kívánunk jó ápitust a miskolci koc. . . !

Egy újság cshintalanokodása . . . A „Magyar Vendéglő Kávérs Ipar” című lap a fölött búbanatosodik, hogy a „Fogadó” a magyar vendéglős és kávéipari érdekeknek is ép oly ószinte szövőjve, mint a nékie anymúra derogáló szegény pincér mesterség ügyének. Furcsa kompánia ez a „Magyar V. K. Ipar”. — Nem elégünk meg azzal, hogy ezek a mi gavalér gondolkodásu vendéglőseink egy némelyike szemet hunyt az ó szakavatatlanságán, s élőködni a mi iparunk nyakára engedték, de most már — ki ha ó nem! — a hitvátozás szakajtóra batorodik rá legyinteni; hogy: „he komé, ezt a tébenklopólát mi árendálnánk, vagy mi! — kotródj hát el innen. — Kotródj ám te hókás, nem pedig azok, akik ezen ipar fogalkozóinak kis gyerekkoruktól osztályosai, akik között csaperedtek s nőttek föl. Hogy ezeknek meg a jogcímük arra, hogy az ó iparuk t. i. a magyar vendéglős és kávéipar hi örüljünk nekünk; az elvitathatlan. Az

azonban igen vitás dolog, hogy egy idegen ágrul szakadtak, miként gyerekek — magukat M. V. és K. Ipari szakajtójának merik nevezni. Ez ellen én — nem a miniszterhez — de a nekem sokkal illetékesebb fórumhoz, az én osztályosaimhoz, a t. magyar vendéglős és kávérs iparosokhoz appellálok. — Gyerekek, gyerekek — ne csintalanokojatok! Különb. Minden Tamás bátya, meg egyszer eltírti a ti rosszakadoktatok. M. T.

Mikor lesz uj iptartvény? Ez a kérdést a kereskedelmi miniszter olyképen válaszolja meg, hogy még mostanában nem lehet elkészíteni az iptartvény revízióját, mert az érdekeltek részéről fölmerült összes kívánságok oly rengeteg anyagot szolgáltatnak, hogy encek a földolgozása és törvénybe iktatása még jó pár esztendőig is eltart. Ezt a választ egyébként a május 8-án tartott ország. iparos értekezletből *Thék* Endre vezetésével kiküldött deputáció óhajította, amit azonban tudomásul vehetnek ami iparosozatlányuk azon ismert vezérleírniai is akik a szakma közérdekében folyó nevezetesebb eseteknél rendszeren azzal óttették a dolgot, hogy, kár minden akcióért, hiszen az ópen most küldött iptartvény ugvis reparálni, pótolni fog mindent . . .

Morzsza estély. A N.-várdai pincérség a Menház érdeklében „Morzsza estélyt” rendezett e hó 6-án az egyleti ház vendéglőjében. ahol a menházi ünnep-ölgy fönnmaradt — pezsgő bor és sört fogyasztották el jó egészséggel. A terítékekért (dugópénz) személyenkint 80 kr. fizettek s az egylet tagjai rendezte műkedvelői előadással füzerezett estélyi teljes számban, nemcsak a pincérek de a főnökök közül is igen sokan megjelentek.

Keresztelői ünnepély. (Csabádi öröm.) *Gombás* Gyula szaktársunk, a temesvári „Fekete medve” vendéglőseinek családja egy új kosztossal szaporodott, akit a golya a minapában hozott. Ugyancsak a minapában volt e legújabb családtag keresztelője is amelyet a boldog apa — abból az alkalomból, hogy a derek golya asszonyaság egy év alatt kétszer is tette tisztelét, egy a gyávárosiak előtt nagy sokáig emlékezetes ünnepélyvel ült meg. A komasági tisztet az egyébként is sógorsági viszonyban lévő *Illis* Gyula, a Hungária szálloda kiváló tulajdonosa is kedves neje töltötték be, akik az új honleányt *Matild*, *Hermán* és *Csikere* keresztellették. A boldog család örömkömben leledző *Gombás* Gyulát, de különösen az ó nemeselekű szép nejét (és immár a két gyönyörű csemetéjére büszké anyát) számtalan jó ósmerős és rokon gratulálta e nevezetesebb alkalomból!

Zászló avatás. Az éreksújvári „Vasuti dal- és zene-egylet” országos nevezetesegű, szép ünnepélyt ült a mult vasárnap, amikor az egylet zászlóját az ország minden részéből érkezett küldöttségek a város intelligens közönsége

részvételével szentelték föl. Ez a más-különb. hozzáink nem tartozó vasuti zászló esemény ezuttal mi ráink is azért bír jelentőséggel, mert nevezett egyletnek első alapító tagja — a mi kedves *Muki bácsink*, az éreksújvári vasuti vendéglőnek 26 éven át derekasán kitarító jó pincér és főpincér. A szeg-beverési aktuson az alapító *Eördög* János kitünő főnöke, *Szinger* Leó is az első sorában szerepelt, akinek tisztelteméltó egyéniségét nemcsak a városi ur közönség, de teljes rokonszenvükkel veszik körül a vasutasok is, akiknek körében egyébként immár egy évtized óta teljesíti az ó üzletével nehéz felelősséggel járó — de mindazonáltal a v. közönség kiválóanalt legmegfelelőbben kiélejtő feladatát.

Nyilatkozat Sarkadi József, a „Nagyvárdai P. egylet” — „Vendéglős Ipartársulat” titkára, aki a nagyvárdai Pincér-menház ünnepélye alkalmából a „Nagyvárdai P. egylet” 30 éves történetét összeállította, — a következő nyilatkozat közlésére kérte fel lapunkat:

A „Nagyvárdai Pincér-Egylet” az évi május 10-iki ünnepély alkalmára írott, *A Nagyvárdai Pincér-Egylet 30 éves története* című művem 29-ik lapján W. K. nagyvárdai lakos pincér, az egyesület volt választmányi tagjának életrajzi adatai megírásánál helytelen információ alapján az írtat, hogy: *itt a közöltünk kártársai kegyelműből élláltott állapotban . . .* Eves információ alapján megírt életrajzi ódatall szemben *fértas kötelességem* k jelenteni, hogy *nevezettünk itt jó módban föl családja van, aki ó tartatja, ha aztal nélkül van, elzúve mincisen is nem szorul senki kegyelmére. —* Ki kell meg jelentenem, hogy műveimbe e kakukók tudtomon kívül került bele, érve ez alatt az életrajzi adatai végezzassát — mindazáltal azért a teljes teletőléség éllaválva, eme oknálkül órtett óreg barátomtól ezennel búcsótartó kérek. N. B. Várdai, 1904. május 25. *Sarkadi József.*

Büncvélekmény-e az újság lopás — azaz: mifele cselekmény az, ha valaki a kávéházi újságokat elemeli? . . . Következik pedig ez a kérdés abból az esettől, hogy egy fővárosi (Teréz-körtü) előkelő kávéház *Elek* ur vendége a neki tetsző (vagy szükséges) lapokat egyszerűen, suttomban elemelte s a képes (és a más egyéb) lapokból a közérdekű részeket kiszakította, kivagdosta. Aminek aztán a fiatal ura való az a következőképpen lón, hogy ez alkalommal a pikolóránt szép nem szolgálták föl. Erre persze ó, dér-dur s hol a kávé! — csapott nagy lármámtumot, (amibe azonban, hogy a kávé a hívásra megjelent, — ránevez — nem volt köszönet) A kávév ugyanis kijelentette hogy ó olyan vendéget aki az újságokat elemeli, nem kíván vendégnek. . . Hm. — ezt valakinek szemébe mondani, nem valami épületes szép dolog, ép ezért a fiatal vendég ur a kávést beporította — becsületlétésért. De a botnak két vége van (amit az ifjú vendég szörnyen elfelejtett) s a két vég közül az a bizonyos boldogabbik a följelentőt érte. A

bíróság ugyanis — miután a fiatal vendégre az újság elemelés tanukkal is rábizonyult — a beváradó kávést felmentette, amivel egyszermind az illetéképeni újság elemelés *lopás cselekvényé*ggyé minősítették. Amit egyébként legjobban maga statuátá a kávé, amidőn a fiatal vendéghez így szólt: — Ha pedig föl ebből — lopásért fogom följelenteni... Nagyon helyes és nagyon tanulságos az az eljárás; amit követni — hasonló esetben — mindenkinek ajánlunk, így aztán lassan-lassan majd csak kikopnak azok a minden újságot *lefoglaló* — néha el is emelő *Elek-fele vendégek*.

Halálozások. *Pick Sándor*, a szegedi Mope. választmány tagja, május hó 31-én 45 éves korában elhunyt. Temetése t. hó 2-án d. u. 4 órakor az egyesületi gyászszálló alatt testületileg kivonult kártársak részvételével történt. — *Demkő János*, a szatmári urai kaszinó vendéglőse, május 22-én jobb létre szenderült. Temetésén a mope. fiók-társjai valamint összes vendéglős kártársai gyászolobogó alatt vettek részt. — *Lugoson, Taranov József* pincér elhalhalozása alkalmából díszes temetést rendeztek ottani szaktársai, akik ugyanis a boldogult iránti tiszteletből közköltéségen temettek el a kegyeletos kollegák. A Lugoson eseményt képező díszes temetést főnökök és pincérek egyrezen rendezték. A temetésén a temesvári egyleti gyászszállólal *Halmaggyi Lajos* mope. ügyvezető is részt vett. Aldás és béke hamvaikra!

Szép kávéházak

— *Erzsébet-hid kávéház.* —

Azt mondják, hogy a földkerekségén az időszertint lévő fővárosok között a mi Budapest fővárosunk a legszebb. S akik ezt mondják, azok a világ minden nagy és szép városát látott idegenek, — Lem ok nélkül állítják ezt, mert ez tényleg és valóban így is van. Igaz valóság, hogy oly gyönyörű fekvése, fekvési körzete és a mindehez járuló s a szép kiválóságot megelő többi nevetségese, fényessége egy ország fővárosának sincsen. Olyan szép kávéházakkal mint Budapest, — sem Berlin, sem Páris de sem az Océánon tuli Newyork, Washington s a többi amerikai nagy városok sem rendelkeznek. S ezek a minden külföldit igaz csodálatra ragadó *szép kávéházak* teszik a mi Budapestinké: — a maga émisságában híres és kiváló szép fővárossal s vonzóba az idegenek előtt.

Amikor pedig mi, e lapunkkal a „Szép kávéházak” rovatát bevezetjük, (hogy e témával ezután állandóan foglalkozunk), tesszük ezt elsősorban is a „Fogadó” programjába vett és homlokára kiírt idegen és hazai forgalomra vonatkozólag, mely kérdés istápolása és valóra válása

legfőképen és elsősben is a mi ipari érdekünk képezi. E feltevést egyébként s lehevebben a mi szép kávéházaink igazolják be, amelyek pazar fény- és vonzó csinjakkal mintegy önkéntelen támasztalmuk az ő szükséges szép s nagy forgalmukal. Különösen az olyanok, a melyek nemcsak belső fényesség — de fekvés és szép külső dolgában is erre alapítják.

Ezek közé tartozik, vagy egyúttalvan e tekintetben majdnem egész egyedül áll a pár héttel ezelőtt megnyit Erzsébet-hid kávéház, amely a regényes Budai oldalon lévő (máskülönben ily közönségtől lakatlan) Düb entei-térnek a Gellért-hegygyel kapcsolódó csucára esik. A ki Pestről a budai részre az Erzsébet hidon megy át, szemtől-szembe találja magát a hegy oldalból kiemelkedő hatalmas szép alkotásu s gyönyörű rendezési Szent-Gellért szobrával, s jobbra tekintve, az Erzsébet-hid kávéházzal, míg a hegybe benyuló gyönyörű kerti és utcai terasszal rendelkező szép kávéház közönségét szembe látja a főváros forgalmától zajos és színes egész Pesti részt. Szébb képet, változatosságban gazdagabb panorámát ritka *kiadó hely* nyújt a szemlélődőnek, mint az Erzsébet-hid kávéház.

De az Erzsébet-hid kávéház nemcsak az ő szép külseje s fekvése, de belső berendezésében is kiválk s a falburkolatát képező egyszerű fűszin (lambarin) és halvány sárgás festőszet, mely a tágas belsőt, egy egészben s szép összhangzan vonja be, valamint a méltóságteljes szépnék kellemes színezetet kölcsönöz s a mai modern izlésnek megfelelő bággyat h fehérszínű márvány asztalok s az ezekkel összhangzó többi berendezés mintegy elragadóan hatnak. A maga valójában egyszerű s mégis rendkívül szép kávéházi összes berendezés egyébként hazai iparunk gyönyörűen fejlődő művészetét dicséri.

Tulajdonosul pedig — mint azt egy múlt hó lapunkban is hírül adtak — *Rapszky Zsigmond*ot valja. S a mi minket leginkább érdekel, tulajdonképen ez a körülény, hogy t. i. e legújabb szép kávéház is egy oly egyén kezébe került, aki szintén mi köztüllink, a mi szakmai körünkbel való. Rapszky Zs. szaktársunk egyébként már 23 éve küzd e pályán s első pincéri ismeretét a temesvárosi „Héttválasztó”-ban nyerte, melyet azután hazánk nagyobb városában de különösen a fővároban emelt szép tükölyre Itt működött ő már számos éveken át, s ezebből egy tekintélyes számot, 8 évet mint főpincér a nyugati pályaudvari vendéglő éttermeiben töltött el. A tulajdonát képező Erzsébet-hid kávéház alakítása és berendezése mind az ő finom izlése szerint készült s amidőn néha a szép budai kávéházának a főváros minden részéről egybeverődött elégnus szép publikumát elnézzük — mintegy önkénytelen táru előbünk a nagy térre kiágzó mi iparunk, az ő sok derék foglalkozójával, s a „Fogadó”-nak a mi szakmánk-

kal gyorsan ölelkező hazai és idegen forgalom iránti nagy jelentőségű és pontos célú törekvése.

A—zs.

Üzleti hireink.

Helyváltozások.

Pályázat vasuti vendéglőse. A nagyszombati vasuti vendéglőse pályázat hirdették. Ajánlatok *1904 június hó 14-ig* a Bpest-belpartii üzletvezetőséghez *VI, Teréz-körút 62.* küldendők be. Bántatpénz 150 korona.

A „Fekete medve” új gazdája. „Fekete medve”, amelyet majd minden üzleti ember ismer, tulajdonképen csak egy van az országban: a Temesvár — gyárvárosi „Fekete medve” mely vendéglőnek keletkezése s jó nirve hosszú évtizedekre, majdnem a *Losoncy*-korszakra nyulik vissza. A temesváriaknak ez a *Karikás Kis-pápija*, a híres Fekete medve nem régen új gazdát nyert, és pedig *Gombás Gyula* előnyösen ösmert szaktársunk személyében, aki utóljára a vasármegei községi „Struc” szállodat bírta. Hogy azonban *Gombás* barátunk szaktudását és képességét nemcsak a szállodat téren tudja érvényesíteni megfelelően, az a jó öreg medvével tünik legjobban, amelynek régi egyhangu menettel immár teljesen újja lendítette. A más különben egész újja alakított üzlet eme fontos munkájában nagy segítsége az ő derék társa, a vérbéli vendéglős leányból lett kedves felesége, aki nemcsak a *legkitünőbb magyar hölgyeknek*, de egyike a legjobb gazdaasszonyoknak is. Ami egyébként nekünk nagy örömtörek szolgál, az a körülény, hogy a magyarorszában nagyszertelen haladó bánáti fővárosban a jó magyar (s különösen vasból és zsalából kikertülő) pincérségből lett jó üzletemberek egyre, mindegyre szaporodnak. A mi népünknek ezt a jó szokását, Isten sokáig tartsa meg.

Költözökös. Nyílik az idő, a fürdői fogadók a vendéglők idényi ideje s az ezek ügyeit intéző pincérek és pincér kártársak költözökönek innen is, onnan is. A múlt héten költözött el elként a „mi családunk” két ismert családja is, *Bocigó József* nevével Debreceből és *Bátskey Gerő* nevével Szabadszállásról, hogy a jun. 11-iki fürdő és vendéglős megnyitásban Siófokon legyenek. Itt Bpsten találkoztak a jó ösmersök össze, s találták itten ugyancsak a már napokkal előbb itt idéző (tisztelőb. vasmezei) *Matsúd Jánost*, a siófoki Telepi — vendéglők agilis fizetője és a mi lapunk régi, lelkes munkatársát. A múlt évi szezon óta egymást alig látó jó ösmersökök a szintén jó ösmersök *Gombás* családjánál — *Lajos és János* vendéglősök, — jöttek össze az itt töltött napok alatt, és ugyancsak itt foglalkozni találkozik majd a saison után is,

amikor ismét megkezdődik majd a — költöződés. Csak adja Isten, hogy e mostaninak sikere, minél szebb és nagyobb siker legyen.

A temesvári belváros legszebb és legélhetőbb forgalmu pontján lévő Trommel-féle vendéglőt Kazanits F-től *Makói Maklay* Iván vette át. A régi jó nevű és az előkelő úri publikumtól nagyban látogatott vendéglő új tulajdonosa, régi jó vendéglős családéból származik s ép ez indította rá a posztonyi p.-ügyvizsg. hivatal volt derék és jeles intelligentiájú tisztviselőjét, hogy elődei pályájára visszatérjen. *Maklay* Ivánban, a Trommel-féle vendéglő v. közönsége egy derék jóvialás gazdát, az alkalmazzottak kitűnő főnököt, míg Temesvári vendéglős szaktársaink egy előkelő műveltségű kártsárat nyertek.

Üzlet megnyitása. A szatmári törvénykezési-palota szomszédságában egész újonnan épült nagy szabásúan berendezett „Élterem és kávéház”-i helyiségeket *Schwarz* Miksa kiváló szaktársunk, az Enke kávéház volt közkedvelt tulajdonosa, rendkívül nagy érdeklődés és roppant nagy számú közönség részvételével a Pünkösöd ünnepeken nyitotta meg. Az üzlet címe „*Europa*” és — amint azt már jelentettük is — egyike a vidék elsőrangú nagy üzleteinek.

Új vendéglős. A mi közéletünk és társadalmunknak kiváló ösmert alakja, s nekünk jó barátunk, *Talabás Jenő*, (a derék négy Takácsok egyike —) pályát változtatott és pedig azzal, hogy Győrben jelen állomás helyén, át vette a Baross-utcai Hungaria-kávéházzal részint leve régi jöhrnévű Heberling-féle vendéglőt, melynek gazdája tudvaleg *Meizner* szaktársunk, a leendő legnagyobb tulajdonosi szállodás helyébe, a Fehérvári tulajdonosba fog lépni. Ez az üzlet átvételi esemény ránk nézve annál inkább is nagyon örvéndetes, mert ez a pincér szakosztálynak egy ritka szorgalmas, tisztességes tagja nemcsak megfelelő célját érte el, de egyuttal olyan üzletbe is jutott, ami létjövőjét illetőleg a leg-szebben biztosítja. Amit egyébként kívánunk is szívóbb s öszintén a mi *Talabás* Jenőnknek a közjógyógyek eme fáradságtalan emberének, aki üzletét most rendezti s alakítja újra, hogy azt e hó 15-én ünneplés megnyitással adja át a forgalomnak.

Szegeden, a szegedi állomás közvetlen közelében lévő „*Zóna szállodát*” *Pesti* Vilmos szaktársunk, a „*Szözlőfűt*” volt jó híri vendéglős vette át. A jó magyar vendéglővel rendelkező s olcsó szállodát ajánljuk az átutazó kártsárok figyelmébe.

Az érsekvári „Nemzeti szállodát” mint rovidúvan már hírhdt adtuk, *Marossi* Gerson vette meg. A város főterén álló nagy szállodát új tulajdonosa teljesen újjá alakította s a fényes kávéházzal rendelkező fogadóval kapcsolatban a mellette lévő s volt Központi

kávéház építetét is fölépített, amelyben nagy éttermet és sörcsarnokot óhajtott berendezni. A „Nemzeti szálloda” eme új kibővítésével egyike lesz a his „Alföld” legnagyobb szállodáinak.

Győrben a Városház-téri Vurzpurger-féle sörödt, szemben a Kiszfaludy kávéházzal *Németh* Alajos a Frigyes-laktanya ismert kávézó vendéglőse vette át, amelyet az átvételkor teljesen újonnan renováltattak és rendeztet be. A kitűnő helyen lévő de az utóbbi időben nagyon elhanyagolt vendéglő jó menetét *Németh* Alajos szaktársunk ismerete és rátermettsége biztosítja.

Zwieder Alajos, a temesvári „*Illits* Hungaria” szállodának volt sok éven át főpincére, mint annak idején hírtel adtuk, a verseci „*Glickman*”-féle fogadóba újra épült s alakított Kaszinói „*Nagy vendéglőt*” bérbe vette, amelynek ünneply megnyitóját — a verseci új „*Uri kaszinó*” megnyitásával egy-időben, június 1-én eszközölte. A tensesi közönség közkedvelt emberének, az új pályája kezdetén álló *Zwieder* Alajos, derék szaktársunknak öszintén kívánunk sikert és sok szerencsét!

A lembergi fogadós. A hazánk keleti részével szomszédos Lengyelország (Galicia) fővárosában, Lembergben, a *Károly* Lajos-uton (Karl Ludwig Strasse) szemben a nemzeti színházzal egy a mai kornak megfelelő szálloda épült, amely nagy méretűsége és berendezésével egyike lesz a jelenlegi első rangú színvonalon álló nagy szállodáknak. A szállodának 88 az épületet körül övező tér és utcára néző és több udvari szobája lesz, míg 17 nagy tükör ablakos elegáns kávéháza ugyancsak perjút fogja ritkítani. A tükör ugyan nem messze, de mégis idegenbe eső ezen most épülő nagy fogadó egyébként azért érdekel bennünket, mert annak tulajdonosa a mi magyar pincérségünk egyik előnyösen ösmert s kiváló tagja, *Lukács* János, a szabadkai vasuti vendéglő főpincére lesz, Lukács barátunk a napokban kötötte meg a lembergi fogadót építő háztulajdonossal (aki maga is magyar ember és állandó bpesti lakos) az üzleti szerződést s a nyár folyamán teljesen elkészülő fogadót í. e. november hó 1-én fogja „*Hungaria*” címmel megnyitani. A lembergi „*Hungaria*” leendő fogadósának előre is sok szerencsét kívánunk.

Új üzletek. Mint szegedi leveleznők írja, a Kelemen és Kolcsay-uták sarkán most épülő új palotában egy nagyobb kávéház és vendéglő (többi a romba borult *Ki Palsai* vendéglő helyét) lesz berendezve. Előbbinek hírszerint *Bergl* József lenne a bérelője, akinek kávéházát (a volt Erzsébet illetve Millenium kávéházát) kereskedő boltok számára foglalták már is le. Ugyancsak a Kelemen utcában, a Horváth-testvérek vendéglője szomszédságában is készül egy nagy szabású Pilseni sörcsarnok, amelynek vendéglőse a ház építészete és tulajdonosa lesz. Nagyon helyesen tenné a Szegedi Vendéglős Ipartársulat, ha az egymás hátra

és gomba módra szaporodó vendéglők iránt még idején lépéseket eszközölne. Mintán e teltengő versenynek valami nagy hasznát meg az illető üzletek le e dó bérlo s tulajdonosai, sem a mi iparunk nem fogja érezni.

Velenec a Körösön Szabó Gyula Nagyvárad vendéglős nagyon élelmes és eszes terv megvalósításán dolgozik. Ugyanis most, hogy Körös-utcai vendéglőjét s az ott lévő 48-as kőnek kitlön terraszt épített, a kertí helyiségét óhajtja kiterjeszteni a *Körös-folyóra*, mely estünkint tündéri fénybe látná N-várad publikumát. A nagyváradi Velenecje iránt egyébként már is oly roppant nagy az érdeklődés, hogy élelmes vendéglős szaktársunk eme vállalkozását a legdusabb siker fogja koronázni.

Szatmáron az „*Enke*” kávéházat *Bleyer* Márton, a pannonia kávéház volt r.-fizetőpincére vette át, míg apósa, illetve az Enke előbbi tulajdonosa hasonló üzlet vétele miatt Újpe-tre költözött. *Bleyer* szaktársunk üzleti és személyes ösmérete az ázle: jó menéleti biztosítja.

Fogadó átvétel. A Zalaug-rszegi régi jöhrnévű de évekkélel újja épített „*Bárány* szállodát” a zalai székvaros legregibb fogadóját — mint győri leveleznők írja — *Tosch* Károly ottani vendéglős és előnyösen ösmert szaktársunk megvette, amelyet kezelésébe teljes új alakítás és berendezésel újvkor veszt át.

Szálloda vétel. Temesváron a Józsefvárosi Struacmárad szállót *Schubert* Pétertől, *Kazanits* Ferenc vette meg. Új szállodás kártsárunknak minden törekvés oda irányul, hogy üzletének forgalmát a Józsefvárosi jó menetű üzletek sorába emelje.

Nyári vendéglős. *Braun* Ferenc szaktársunk a kassai új kaszinó vendéglőse, a kaszinó palotájával kapcsolatban egy költséget nem kímélő s a mai kor igényeinek mindenben megfelelő gyönyörű kert vendéglőt épített, s azt ünneplés-séggel mult hó 22-én nyitotta meg a nagyban pártoló kassai publikumnak.

Keresztetik . . . Azon t. olvasó kártsárok, akik *Kis Pál* (mult őszszel a Kanizsai Központi kávéház volt főpincére) jelen tartózkodási helyéről tudomással bírnak tisztelettel kéreknek, hogy *Fodor* J. főpincér Arád, Fehérkereszt kávéház esetleg szerkesztőségünkkel tudatni sziveskedjenek.

Nyitvatölások. Budán, az Erzsébet-híddal szembeni Rapszky „Erzsébet-ház kávéház” főpincéri állását *Lackner* János szaktársunk, a Royal-kávéház sokáig volt főpincére töltötte be. Ugyanitt tjeji főpincér *Szabó Sándor* lett. Mint tekdör: *Unger* András és mint segédpincérek *Pekete* János és *Palatay* Győző nyertek alkalmazást *Schöck* Gusztáv a fővárosi Gombos-féle (Magyar-utca 3.) vendéglős első étel. állását tölti be. — Székesfehérvárat *Redey* Vilmos főpincér (leveleznők) mellett a vasi vendéglős L. II. oszt. értéremben *Heindl* József éltápláló í. é., *Székács* Ernő és *Lamus* Géza éthordói állásokat töltnek be. A Magyar Király-szálloda főp. állását *Pistil Antal* volt váci vendéglős, míg u. itt a szobafőpincéri állást a vasheli *Cigler* Sándor és *Mautner* Sándor í. hó 15-én foglalták el. *Magel*

Gyula (levelezők) a birtfai „Hungária-szálloda” főpincérei állását foglalta el — *Ersék-ujvárt* — a vasuti vendéglőben *Erdőgh János* kitűnő szakértés mellett újabbban *Barók Ferenc* nyert éthorádi alkalmazást. U. itt a III. oszt. étteremben *Somogyi János* főzetőpincérek *Ostenhorst Károly* és a társai, aki három és fél éven át, mint éthorádi, a zágrábi vasuti vendéglőben működött. Előde: *Kautsky József*, a zsolnai vasuti vendéglő III. oszt. étterem főpincérei állását foglalta el. Az *Oroszlán* szálloda éttermeiben *Brunner Pál* főzető, a derek barátság mellett az éthorádi állást nyúló *Szék István* tölti be. U. itt a sörde főpincérei állását *Kiss Sámuj Lajos* volt úrvári főzető (s levelezők) töltötte be. A Marosi Nemzeti szálloda kávéháza főp. állását a volt Marosi kávéház főpincérei, *Spitzer József* s. u. itt a reg. fizetői és s-pincérei állásokat *Maitz Ferenc* (a komáromi *Maitz R.* szakértésnek fivére) és *Palacsitra György* töltik be. Az éttermi fizetői állást *Grünfeld Géza* nyerte el. — (*Kassa*, M. Gy. tudósítása). A Millenium kávéház főpincérei állását *Galamos Pál* és az Otthon kávéház főp. állását *Boros István* nyerték. Ugyanígy minőségben léptek be, *Seavitz Dezso* a Guttman kávéháza és *Fridman Lajos* a Greiner kávéháza. *Tandlich István* a vasuti vendéglőben éthorádi s ugyan íly állást nyert: *Szebert Gyula* a Schubert étteremben *Maró István* az Otthon kávéházban s-pincérei állást nyert. *Freiberger Mihály* a Széchenyi-éle szállító sörde főpincérei állását tölti be. *Székely Lajos*, a *Ujváros* kávéház, sörözősá Szombathelyre utazott s ugyanígy fog ültetne is lépné. — *Harkányfürdő* a fürdő-gyógyvendéglő üzletvezetői és főpincérei állását az idén is *Tivolt Gyula* közmestern régi szakértésnek tölti be, míg u. itt az étlapiro állást *Somogyi Corpus Lajos* foglalta el. Első berlegényi minőségben *Tivolt Sándor* lett alkalmazva. *Nagyárdy József* a szobapincérei állomást töltötte be (*Győr*, Zs. L. indósítása). A „Vigadó” főpincérei állását *Plechl Lajos* foglalta el. *Kassai Adolf* a N.-váradú volt Orsz. P.-egylet főnkának első uttorója s emert szakértésnek a Törökécsé Nagy szálloda főpincérei állását töltötte be. — *Babos Lajos* szakértésnek Birtfán a Newyork-étterem főpincérei állását foglalta el. — *Temesvárt* a Hungária-szálloda (és a „Illits”-kioszk) főpincérei állását, *Zevder Alajos* helyét *Bandl József* szakértésnek a „Fővárosi pavillon” vendéglőnek h szamos idén át volt főpincérei foglalta el. *Sztróham János* az „Illits”-kioszk tavalyi főpincérei a Hungária szálló éttermi (a nyári) ény alatt *Bandl* helyett) valamint a sördelei termek főpincérei teendőjét tovább is vezeti. U. itt az étteremben *Szabó György* és *Pakuvár Tivadár* töltenek be éth. állást. *Maitz Mihály* a Hungária-szállodának huzamos idén át volt éthorádia *Bandl J.* mellett a főzetőpincérei állását foglalta el. Az „Illits”-kioszk kávéházi rész főpincérei teendőit az idén is *Peccol János* szakértésnek intézi. *Kornstein Károly* a „Scarvas-szálloda” étterme főpincérei állását, *Somogyi Vince* helyét tölti be. *Frisch Ele* főpincérei mellett a *Makkay (Trommel-féle)* sörözősornak *Müller Károly* és *Markovits Milán* éthorádi állást nyerték. A vasuti vendéglőben *Erhardt Károly* főpincérei mellett a fizetőp. állást, *Bors Andrásh* helyét *Agora Arpad* kártszernk foglalta el. Mint éthorádi nyertek alkalmazást ugyanitt: *Sheuch Mihály* és *Varga János*. A Spacil (völt Reischl) vendéglő főp. állását *Denol Emil* töltötte be. — *Herkulesfürdő* az Ottó-vendéglő főp. állását *Scheub Miklós*, míg a fizetőpincérei állást *Tabis Milán* kártszernk töltötték be. Ugyanígy a gyógytermi sördelei főp. állást *Schusz Mihály* foglalta el. Mint éth. *Ágoston Gusztáv* nyert u. i. alkalmazást. — *Buzsáky Ferenc* a Leány „Magyar-Király” szálló volt szobapincérei. *Trencsény-Tepliczfürdő* a Matelka-fele vendéglő főpincérei állását foglalta el. *Kocsinka Sándor* Lngoson a Konkordia szálló főpincérei állását tölti be, míg

u. itt a „Magyar Király” szállodában mint főp. *Loibl Péter* működik. — *Dunacs István* a Dévai „Központi” kávéház főpincérei ugyaníly állását az Előpatáki fürdő Nagy-vendéglőjében június 10-én foglalta el. *Földes Pál* (levelezők) a „Központi” kávéház reg. fizetőp. állását tölti be. *Bárdy Sándor*, a dévai „Fehér-kerezt” szobapincérei, a Kás-a-Oderbergi vasuti étköz főpincérei fizetőpincérei szolgálatát május 15-én kezdi meg.

Konyhaművészet.*

* Ezen rovatban M. T. vezetésével és lapunk szakács munkatársai *Lichtenstein Odón*, *Pannónia-szálloda főszakácsa Szatmár, Csomber Ferenc* Tiszta-nagyszálló főszakácsa *Szeged, Winkler István* Newyork-szálló főszak. Kolozsvár stb. előkelő házi, fővárosi és külföldi nagy üzletekben működő szakácsok) tollából ismertük, úgy a nagyföldi konyhák különféle ételmenek készítése módját. A gasztronómia körébe vagy minden kérdés s az ide tartozó s bárkiold beküldött és fölmentett szavataik és nézeteknek ugyancsak ebben a rovatban adunk helyet

Punch St. Marcauf.

(Cinóber Ferenczöl)

2 liter cukros szirup, amelyben 1 rud vanillilt főztünk; 1/2 liter Annasz-szirup, 6 narancs leve, 1 naracsnak a bja nagyon vékonyan bele szelve, (de vigyázzunk ne vastagon, mert keserny-é lesz), 2 citrom leve megsűrve és megfagyaszva, ha kész. 1 üveg Louis francia-pezső frappirozva, 3 deci Kirchvasser belekeverve, ekkor 3 tojás fehérjével habot verünk, amelybe 20 deka főt cukrot keverünk, ezt miután lehűtöttük, a pucshba keverjük és apró poharakban feltálaljuk.

HÉTRŐL-HETRE.

Szerelmédrét . . .

Lekemből tépem én a dalt,
Melynek zenéje egbe ért . . .
S mely érzelmét meg sere csalt —
Zárd szívedbe — szerelmédrét . . .
Észak körül jéghegyeit
Vagy ahol meg senki sem élt —
A poklok világát járnám
S élném által — szerelmédrét . . .

Lobermayer József.

Szerkesztői üzenetek:

K. V. Trencsén. Szives köszönet, köszönet és váradalom — az ígert s küldendő dolgok iránt. — *Sch-n J. Munkács*. A jelzett litográfiáknak eleve is öröm s B-y barátunkkal egyetemben — szives köszönetes utaltatik. — *V. R. Miskolc*. Vett üdvözlet meg melegeben köszönet. Szívélyes üdv! . . . — *M. S. Pales-fürdő*. Az egyessít er jellegében jött kérés sora jó kívánalmat, valamint b pártolósáért önkéntes köszönet és szives köszönetül — *Sch. Szatmár*. Pékmester, kocsmáros mester meg pincér mester, ha okkal-móddal megértik egymást — pompás dolog. Mivelhog az se fizet rá a süteményére, de meg utóbbi is nyer valamit ha (csak el nem bimesterezik . . .) Szóval t. barátunk, minden rendben lesz s e rend okából még *Mind-T* is meg-szolgáltatja — fűzfaharónaját. Üdv! — *L. K. Komárom*. Kérjük, ha lény dologról van szó, ne mi hozzánk, hanem *M. Tamás* m. társunkhoz forduljon. Csakhogy *Minden Tamás* most éppen a Hajdu-dorogi kénvasút s fenyves gyógyfürdőnél, — *D. P. N.-kikinda*. Elszakadt tán drótja a telegrafának? — *Gyula*

bácsi . . . Kár, hogy a katonák egy nappal később érkeztek. De sebj, úgy fognak ok festeni a másik Fogadóban is, hogy még a leg-zsebb kisnyakoz szemé is megáll rajtuk. Level jól szives üdv! — *H. F. Szeged*. Levelek jöttek, levelek mennek. Szives köszönet — fáradalomért, és még szívélyesebb köszönet. **Bakonyi . . .** Komének level ment, levél megy — *H . . . Gábor* pedig *Lajos* az *Elnök úrnak* (mint szólta — *Solyom* és *Déva* vadmadós várom-száll — *M. A. N. Kanizsa*. Az iskolapadok első tanítását sosem szabad elfeledni: *Gyerekek, jők legyetek!* . . .

Kiadóhivatali üzenetek.

H. J. Hatvan, (6 kor.) **K. V. Trencsén** (6 kor.) **Sch-n J. Munkács**, (4 kor.) **G. R. Miskole**, (6 kor.) **S. L. Orsova**, (3 kor.) **Soh. A Szatmár**, 3 G. J. Kapavár (3kor.) **K. M. N. Kikinda**, (4 kor.) **V. I. Szombathely** (5 kor.) **M. S. Pales** (3 kor.) — a küldött összegeket köszönettel ílt nyugtatjuk.

ÜZLETEK VÉTELE ÉS ELADÁSA

Az ezen rovatban közölt hirdetések (eladások) hirdatók lapunk kiadóhivatalával annak összekötöttesben s azokról föltétlenül csak a komoly üzletelő feléteknek nyújtnak.

Budapest legfoglalmasbör részén, jömenetű vendéglő — olcsón átadó.

Kávéház. 38 ezer lakossal bíró nagy városban jó menettel, kimutatható napi 38—40 fő bevétel, más vállalat miatt — jätányosan eladó. Házber- 1080 ft.

Alfold vidéki nagy város legregőbb és jobb menetű szállodája és vendéglője, melyhez az éttermi, kávéházi és polgári vendéglő helyiségeken kívül — 12 szép berendezésű szoba, páratlan szép és nagy nyári kert, fedett és táncvigalmakra, bankettkre épült tágas szalelti s a mai igényeknek megfelelően épített nagy színház, zenekivül kocsiszin, két jögverem — tizlettől való visszavonulás mint jutányos feltételek mellett szabadkézből örök-áron eladó. A szállóval nagy gökdád-és uszoda fürdők vannak kapcsolatban. — Csakis komoly reflektánsok vétetének figyelembe.

Két Kávéház dunántul legnagyobb forgalom városában, biztos existenciát nyújtva — 3500 és 3000 forintért eladók. Olcsó házbérek — Ugyanezen városban egy nagyszabású kávéházi nagy éjjeli fogalommal 6500 ft-ért eladó.

Erdély nagy és élénk kereskedelemmel bíró városának központján fekvő s teljesen unjonban renovált szállodája, 14 szobával, étterem és söröző és szép udvari kertiséggel olcsó feltételek mellett eladó.

Vendéglő és kávéházi berendezések

és eladók Breitner László

Raktár: Szentkirályi-utca 1. sz. Keresi-ut sarkán.